

POTRAPIONY (2) *part praet pass pf*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w po-); a pochylone.

pl N m pers potrąpieni (1). ◇ G potrąpionych (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: potrapiony od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Któremu zadano cierpienia (o wielu); passus Vulg (2) : Ale Pan Bog wśfelákíey łáfki/ kthory was powołał ku wieczney chwale swoiey w Chrystufie Iezufie/ niewiele potrapionych [!]/ vczyni dołkonálemi poćwierdzi/ y vmocni. Leop 1.Petr 5/10.

Wyrażenie: »potrapiony mękami« (1): náłzy dwu złoczyńcow ná brzeg wywiedli ktorzy śmierć záflúżyli/ przywiązáli ie ku krzyżowi w kopawízy w ziemię/ y odiecháliśmy ich tám áby byli potrapieni mękámi od onych ludzi [tj. mieszkańców wyspy]. BielKron 452v.

Synonimy: pomęczony, zamęczony.

Cf POTRAPIĆ

MN